

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

Κυριακὴ ΙΕ' Λουκᾶ, τοῦ Ζακχαίου στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος, στὴν Ἀνθούπολι Πατρῶν

Ἡ ἔμπρακτη Μετάνοια

Τὴν Κυριακὴ, 20ῆ Ἰανουαρίου 2025 ἐκ. ἡμ., ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς ἐλειτούργησε στὸν Ἱερὸ Μετοχιακὸ Ναὸ μας τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος, στὴν Ἀνθούπολι Πατρῶν.

Συμμετεῖχαν οἱ Ἄγιοκυπριανῖτες πατέρες, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Αθανάσιος, ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ ὁ Ἱεροδιάκονος Γαβριήλ, ὡς καὶ ὁ Ὑποδιάκονος Χρυσοβαλάντης Μαρίνης.

Παρέστη πλῆθος πιστῶν, ἐξ ὧν οἱ πλεῖστοι προσῆλθον στὰ Ἄχραντα Μυστήρια.

* * *

Τὴν ὥρα τοῦ Κοινωνικοῦ, ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας ἀναφέρθηκε στὴν εὐαγγελικὴ περικοπὴ, «τοῦ Ζακχαίου» (Λουκ. ιθ' 1-10).

Ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ περιγράφει τὴν κλῆσι καὶ τὴν μετάνοια τοῦ Ζακχαίου, ὁ ὁποῖος ἔγινε μαθητὴς τοῦ Κυρίου μας καὶ μετέπειτα χειροτονήθηκε Ἐπίσκοπος Καισαρείας († Μνήμη: 20ῆ Ἀπριλίου).

Ἀρχιτελώνης, δηλαδὴ φοροεισπράκτορας τῶν ρωμαϊκῶν φόρων στὴν Τεριχώ, εἶχε διαπράξει ἀναρίθμητους ἐκβιασμοὺς καὶ ἀδικίες εἰς βάρος τῶν κατοίκων καὶ τῶν διαβαινόντων στὴν πόλι. **Ὅ**ταν ἄκουσε γιὰ τὸν Χριστὸ μας, τὰ θαύματά Του, τὴν εὐσπλαχνία Του, κάτι κινήθηκε στὸ βάθος τῆς καρδίας του...

Μικρὸς στὸ ἀνάστημα καθὼς ἦταν, ἀνέβηκε σὲ μία συκο-

μορέα, προκειμένου να ιδῆ τὸν Χριστό μας ὅταν Ἐκεῖνος θὰ διερχόταν ἀπὸ τὴν Τεριχώ.

Ο Κύριος τὸν εἶδε, τὸν ἐκάλεσε νὰ κατέλθῃ γιὰ νὰ Τὸν φιλοξενήσῃ. **Ο** Ζακχαῖος ἔσπευσε νὰ ἀνταποκριθῆ, καὶ λίγο ἀργότερα ἐδήλωσε, ὅτι θὰ χάριζε στοὺς πτωχοὺς τὸ ἡμισυ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ καὶ θὰ ἀπέδιδε τὸ τετραπλάσιο σὲ ὅποιον εἶχε ἀδικήσει...

Εγόγγυξαν κάποιοι, καθὼς ἔσκανδαλίζοντο βλέποντες τὸν Κύριό μας νὰ πλησιάσῃ καὶ πάλι ἁμαρτωλοὺς...

Ἄν προσέξουμε, μᾶλλον θὰ ἀνιχνεύσουμε μέσα μας αὐτὸ τὸ **φαρισαϊκὸ πνεῦμα**, αὐτὴν τὴν αὐτάρκεια τοῦ «καλοῦ Χριστιανοῦ», ὁ ὁποῖος ἐκπληρώνει τὰ «θρησκευτικὰ του καθήκοντα» καὶ ἀσυνειδήτα ἀπαιτεῖ τὴν σωτηρία του ὡς ἀντάλλαγμα καὶ δὲν θέλει καμμία κοινωνία μὲ τοὺς ἁμαρτωλοὺς...

Ο Ζακχαῖος εἶναι πρότυπο τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος παρὰ τὴν ἐμπαθῆ του βιοτή, ἔχει ἀνησυχίες, ἀναζητεῖ τὴν Ἀλήθεια.

■ **Καὶ εἶναι ὁδηγός μας σὲ τρία ζητήματα:**

• **νὰ μὴν ὑπολογίζουμε τὴν γνώμη τοῦ κόσμου:** σὲ ἓνα περιβάλλον ἐχθρικό, δὲν ἐδίσταξε, ἂν καὶ ἀξιωματοῦχος, δὲν ὑπελόγισε ἂν θὰ χλευασθῆ, ἀλλὰ μὲ ἀπλότητα, μὲ ταπεινώσι, μὲ δίψα, ἀνέβη στὴν συκομορέα.

• **νὰ ὀλοκληρώνουμε τὴν Μετάνοια καὶ τὴν ἐκρίζωσι τοῦ κακοῦ, τῶν παθῶν, μὲ τὴν φύτευσι καὶ τὴν καλλιέργια τῶν ἀντιστοιχῶν ἀρετῶν,** ὅπως τὸ διατυπώνει ὁ Ψαλμωδός: «Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθόν»: **Ὅ**ταν μετενόησε ὁ Ζακχαῖος, δὲν ἀρκέσθηκε στὸ νὰ ζητήσῃ συγγνώμη καὶ νὰ ἀρχίσῃ ἄλλο τρόπο ζωῆς, ἀλλὰ ἐνέργησε, ὥστε νὰ διορθώσῃ τὰ κακῶςπραχθέντα: «ἰδοὺ τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς, καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν».

• **νὰ καλλιεργοῦμε τὸ αἶσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης** γιὰ τὶς δωρεές τοῦ Κυρίου, γιὰ τὴν Εὐσπλαγχνία Του. **Ἡ** Μετάνοια δὲν τελειώνει μὲ τὴν ἐξομολόγησι, ἀλλὰ συνεχίζει μὲ τὴν θυσιαστικὴ ἔκφρασι τῆς εὐγνωμοσύνης. **Μ**ᾶς λένε οἱ Ἅγιοι Πατέρες, ὅτι ἡ εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τὸν Κύριον «κεντάει» ἔτι περισσότερο τὴν Εὐσπλαγχνία Του πρὸς ἐμᾶς.

Νὰ εἴμεθα εὐγνώμονες... **Ο** Κύριος μᾶς ἔδωσε τὸν Ἐαυτὸν του, πρῶτον διὰ τῆς Σαρκώσεως καὶ πλέον διὰ τῆς μετοχῆς στὰ Ἄχραντα Μυστήρια... **Τ**ὶ ἄλλο μεγαλύτερο νὰ μᾶς δώσῃ;...

† Γ. Γ. Μ.